

ספר

# שאלת יעבץ

חלק ראשון

הרב הרב הגדול סגן קדישא איש אשר קנה לשם ד' לנאות רב המלך ורב ספרד מורש ורבינו פקשית

מוסי יעקב עמרין סגן קדישא יעבץ

כן למרנא ורננא רבינו הגדול החכם צבי ז"ל.



הוצא לבית הדפוס פ"י הרב המרדכי בנש"ק מוסי' יוסף לעזער כ"י מק"ק טארנווא

## לעמבערג

בדפוס של ס"ה מריס אורי זאב וואלף סאלדאט כ"י.

לפ"ק

תרמ"ד

ש"ח





נכריה גתוונ נגוסה הרלס נמקוס שאר . דשיך זיה פשוט שיעמ  
 הרלס כדפרישאל . אבל נמחיה למסח מן הסבכה על פתחה  
 ונלדעים . נמקוס שלכס שפרחיה לית מן כס . דלא הי אלא פלאר  
 מנאטיין שחזין הגלמי' יעבן מיט .

**שאלה י** ונסתמחי אס מותר לעיין בבית הכסא במשקלי  
 המסות והפעלים . והיה נראה לכאורה דמותר  
 דהא קייל דברים של חול מותר לאומדן בלשון הקודש . (והוא)  
 סמיכא ועבדנא עובדא לעיין בנהיב נבארי סילוסוויא המיעמקיס  
 ללשון סברי . כגון סי'המדה לרפוס והדומה לו . ואסי המעובדי  
 נהמחט הטבע ובמה שאחר . גם היוחס נמחביס לדיק וליש כן  
 חיבון כדקדמה המורה ועיבה ממש בראשית ופרכה . שרי לה  
 מרייבו שטשו כוניה דמיוני אל הרמי זיל הפליגה . שיש בלשון  
 עלמו ליכא משוס קדובה הלא נחר עיין אוליין . והא נמי ליכא  
 עיין קדובה כ"א להררי והנבב כחוסמי הכורו הכולת והלשון  
 המוקדק . ואסי' לדבי כס להוליס נכס ביה מותר . הגע כעלמין  
 כהיו ישראל על אומנתו לרפוס לסי . היו בחלי שמתמאין בו ח'  
 נבכי וכלל לרבה (אע"פ שבי' פסק יס קדובה בלשון גם מל'  
 עלמו . והו דעמ קנה כמה הנקרא לשון הקודש) איברא לדין  
 ממתכרה לאיסורא כיון שאין דרך להביע לדיעמס ליפק על כגון כי  
 אס טיפס הכחוביס אשר יורו באלגע על כללי הדקדוק . שלא נשפרי  
 בידינו ייעמט דרבי הק"ק אס לא על סיפס . ועל כן אי אפשר  
 לממוד כהס בלי ההרור ד"ח ופסקוי המקרא והאור :

ונקטיין כדרכו . (ויש אס יס כרד עטוס שברת פלס פלס  
 כשהבירה נמשיח עיי חיווק הירוק סחבל . כי נראה קלס ד"ז  
 ספי לאורף רליין בו המוס שברית עול) . והוא קריייל כרד סבכה  
 שלרין למחס חארי ולתמוך פדרי סקטוקנטו הסולבטיס כעלס .  
 ואסי' דוכס נס כמורקטין לין לוקדק כלוס . דורלי ולא מסבכה נכ'  
 דינא כקרנן . דחסיפס הניד לינו אלל מייס' ולא אחי חומרת  
 לרננן ועקרי לאו דלוריחס נקוס עסא . אך נדקחי כפי היד  
 להרכיבס ולא מללחי להא דענימח עלס נכסח . ויש לחסי' למס  
 אל כביאה אחר שהוא חלמוד ערוך . וסס ראיחי בהל קיס סכסב  
 שאין מנקרין אח הפסח כסאר כשר דבעיק כולו שלס' וייל סילא  
 לו זה להרכיבס ממשנה ערוכה פיו דסמחיס הפלמוס ונגדין ישרמו  
 בי"ו ע"ס . ואס חילת המנקרין אח הפסח למס לן לפוסלן ולפגור  
 אללו דמחר . נאפריעיהו לעיין בי"ד דוק' ואף להרביד' זשינ'  
 עליה' נראה דמורה חתטיין בכסין דחוסיה כעלס' מימ פיס  
 זיל סמוס דניד שרי דוק . יעבין ט"ט :

**שאלה יב** כהן הכיח בעיני כמחיס ממראה טהור .  
 לכהמחין מלכוורס כהס מד שימיבשו . ולא  
 נעודס לזין . במח יחורו למרלס עמס . ואזינו בללון זילי כמסוכס  
 (סי' מ"ז כספרו) רחא דבר זר מהלכה וססק להקל סף בחורו  
 קלוטיו למראה אדם אחר שמיבש פה יע"ס . לזינו לממוד על  
 דעמו של מעמית אי עבדי נס עובדל כסממחיס דמר אזינו רבינו  
 חלנזיה :

**תשובה** מרחי קבנימו מנלי הרל מיפוסס פשיפס לי דהלי' חלי  
 כבחראי . דלא חסו להביא חומרת . והדין ממשס  
 מנחה שחמרו לעיין נעלה לאור . לפי' דלס שאונק שיוריקו  
 בני מעיה וסרס . אפי' איזי לשולקן . ומותר לאולן . ולא ק"ו  
 הוא מה כהס דליכא רישוחא דפלה לאור וקריב הדבר שלתסח  
 וליכא לספוקי בריסור סרס' דלוריחס . לא מחזיק איסורא ולא  
 שייסינן לכרוי מילחא . הלא דלא אחחוק רישוחא לגמרי . דיין  
 נגליס לזכר כלל שיכא כספוד מרלס סמח . לא כל שכן . ועבד  
 כחמיס דרננן . ואסי' מללס דס כדביקא איכ עמלס אלא מדרבנן  
 כדמכוחא סונוה דריס הרורכ כסס . שאפי' רוח' עמס . אס לא  
 הרניקס סקורה דבר חורס . וי"ס כדביקא נגרימח מנח אפי'נ  
 כדודלי משוינן לה היכא דליכא מילת' נגדי' . דחוקק דמיס סמליס  
 מן המקור . אפי' מדי סרלס' אפי' כס' . דהאילח ימי' מד עליה  
 למחסיין ולחוס שמה יספוד הכס אח עיני' ללחר שס . אפי' היס  
 כן דין אחת שמתמח לפרעס אח יחורר אחר ומן למרלס עמס .  
 לין חושנין מספס כדמכוח כדריא מרלס' הילי דקיימחיה מסכרל  
 סיל וסוב מללחיס נס לחמרויס זיל :

ואיכס משיס הרב פיו מההוא עובדל דרבי . איכא למירק בה  
 ולכאורה רליס לסתור היול דהא אדרבה זשיין דהמחין  
 לכוורס כעודו לח ואפי' לחומרת לא עבדי ביה עובדל . מד דחי  
 ליה לכתר שעתא . וי"מ איפכא דעפי' סדיף למחי דמח כתר ריבס  
 וספיר רמי אפי' לקולא כ"ס לחומרת . ואיל' למחי עמוס דחי ליה  
 ציללס רהוב מספיק ליה מילחא משוי' חרת מד לפרת דחי ליה  
 ספיר . דלחחי קשי' מיס הכהן ספוי' סתור עור שפס שרי' כוס . אלא ש"ל  
 גזס משוס דמטיקרא ספוי' סתור' ליה (אפי' לחחוקיס כספסח  
 מימ לא סמך על רליית סלילה) דילמח לא מחיה ספיר בליחי  
 וכוה לריך לשאייהו לפרת . וחי זוי ליה דלחחי וסכר למימר  
 ודאי מחחמול סכור הוס . ומטיקרא מרלס סכור הוי ואוליין כתר מטיקרא  
 הוי דלחחי . ומטיקרא מרלס ספוי' סתור' ליה (אפי' לחחוקיס כספסח  
 להכי לשאייהו חו שעתא אחריחא . למכדיק' ח' מיקס קלי בניחל  
 בעונת' חרל כדשעתא . מוחחא מילחא דריח' לילס סעוחא כ"ס .  
 דלא חחי' ספיר . דלחחי אלא כבידלס הוי דלחחי' ליה מיבש ליה  
 ללחחוני' ומי' . ואי מסכח כוס דקספסח . פיגל' מילחא כריסל  
 עמח כוס . והדי שחתי' משוס דקספסח ואיל' . אבל אס היס  
 רוח' אוחו ביוס לא היס כמחין לו כלל . שאין לעיין בו אלא היס  
 למעמו . והספד מרלס כדס על חחחיו . בין לבח' בין למשרע  
 (כל היכא דלא מרלס) אחי כ"ס דחו :

ואין לסייס סברת הכיח מלח' מלח' דכח הסור סי' ל"ז כסס כריס'א  
 נבי דרוסס טלס לא כדק סמוך לריפוחו חושנין שמה זייס  
 מרליו . דבר מהיכא דיריחלס אחי חו נס כססיס אמוחל . ואסי'  
 דחסי' נמי חיובת' מכהא דמחסיין כהי'א כריס'א נגרייחל' ולא ילחחי' סי'  
 דליחא . וח' אדרכס דוק מנח איפכא למשח' שיכ' חוקק' כח' חרי'ס  
 אכל שמה זייס לא חייסיין . (אפי' דלרמח כריס' מיוני' דלגין  
 חרי'ס (קדושין דמסי'ב) אהמחן סכרל אסוכס חלף ולשפס קיד'ס  
 לא חייס . למח' וקיס סיל דליכא למיח' . לא דמי לכס' . דמח'ס  
 מדי' דמי' כמחסי' אפי' דמי' ) :

ואיח' או הכי כהס מתי כה"י ריחוס מיכא למלח' סייס מללשו  
 היכא דלא כדק מדי' כעוד סדס לח . לא יורס בו פד'  
 ליסר . ולי' משוס כ"ס דחרי'ס לא ילמד הכהס סי' הי' עמס  
 קדי'ס

שמעיה' על הרמב"ן ז"ל שהיה מעיין בספרי לשון לשו של חכמי  
 ז"ל כד"ה כ"י שלם להרבי' ד"ח . (וכ"כ הרע"ב ספי'ס  
 ידלכות) וכן היה מנהגו של א"מ הגאון ז"ל ואס היה מולליס היחור  
 בעיניו הניל' . ז"ל שלם היו עוסקים בהס . וי"ע אליבא דרי' דפי'  
 שחי בלחס (דע"ב) לזיוס ל"י דברים כמחנן ואיל' לנן דמלל'  
 ודוקו שפס שאינ' לא יוס ולא לילא למוד בה הכסח יוויח' כ' א'  
 איכא כפי דכ"ה לייכא לקי'זו בהו קרל דוהיני וילמוד בהס סס .  
 וכן י' להוכיח עמל' דליחא כפי' ס"י (דקבי'ב) איר סא דירא  
 מרליכ'נרס מיערנא דירי'ס שהי' נורס סס למודו לאוסכו . ולא הוי  
 חייס למיוני נבדריס על חולין כהני' כי היכי דלא יחיי לודי ההרור  
 חורכ כדבי'ב וכן פי'ה דקדושין (דלח"מ) דילמח לאוספי' שאני'  
 ז"ע . וייל' שלם היה להס ספריס חלוקות חלוקות לעיין בהס .  
 או שמה מתוך שריח' הוס סגויס כפי'ס ולא היו משיי'יס כפי'ס אלא  
 כמחשבה' לא מחורן הספ' . כי לא יחמו לייכח בימי'ס . ומחורן  
 ה'עון המחזי' נלכחו ונכחו לפסיק ההרור' דרי'ס ולהשיח דמח'  
 לרי'ס דהבוסס לגבי' . ולאח' און להבי'א רלי'ס מן המלוח' בדרביס  
 כללו' ומחיהלו דמנחות נמי ליכא למשמע . ומסכרל אעו מ' ליכא  
 עפי' דכ"ה וכה' לא אפשר כבו לקי'מו קרל כדכ"ה (וכבי'ב ח"מ'  
 סרי' דפסי'ב) לו ספרי' ס'יו ופעל' דמיכל' אוליו (ורבי'ס) (איכר'  
 להרור' דחייחי כדפי'ס ח'ס' . אפי' דליכא לקי'מיה החס נמי  
 וקמי' . ועפי'ס שס כחבורי' ספ'ר) אלא מח' אית לך למימר דברים'  
 ככחנן לאו דוקא . שעה שאינ' לא יוס ולא לילא נמי לאו דוקא'  
 ושמה דכ"ה איכא משבוס לא ביוס לא ב"בל' וליכ' רלי'ס ללימוד  
 חמח' מתחלח' וקיל' זיל יעבן סי'ס' .

**שאלה יא** הא ממש לדי בגוף ספי' כנסו כעין חיתוך  
 הרקס שנטש עיי קטירה חוקק כקטרו אלפיו  
 נחבל' ושלפס בו המכה עד שעברה אח הכשר וכנסה חון  
 העלס ספי' גם העלס מחוחך קלח בלרו כאי' לר' הגוף השוכס על  
 כללעות שגור יכר שגור המכס וכן החבל שהי' קטור בו בחוקק  
 סכן דרך לקטור ב' אנפי' הנוף ימרו למעלה לר' נבו וסדרתו  
 כשכחי' אוחו לטוק למכיר' ולכן מרו המכיר הכובס לחון הי' הנוף  
 שלס כפי'ר וכשר ושלס ספי' אי' לגר וחי' כפי'ר ספיר' . ולא חכר וכשר  
 על יד' . והיחה המכס רחוקה מן הנוף כדומ' אגורל בריח' שמעמח  
 אין מקום לאוסרו ממכה אכזבוטי' משוס סביר'ס חק' גם לא הי'  
 לו עוקן כ"ס' .

ודברתי' כינו ולא רליחי לאסור הלכר מן המכה והללס עמוס  
 מלוח סרוס . חרל דהא סמכו החמרויס זיל לספיר  
 ככר וכשר מדוללין כחור ונקטר דלפי' אפי' יכר סכיה סכור  
 כולו כוראי' . כ"ס כ"ד דעדיף עפי' דלפי' דמל' כאי' היחה עדיין  
 המכס פחוסה ונראה כעוד וכשר' מימ עין בעין הי' נראה שלם  
 וכשר כלל' . ולא היס רק חתיכה כסכין כממש כשר וקלח עלס  
 פוסו כעליוס כנדר' אי' לגר וחי' כפי'ר ספיר' . ולא חכר וכשר  
 מחורל' שאין כאלו דלול' כל טק' . וכשיכא דיכול' לחזור ולחיות  
 כפי'נ גייל כור' . ושור שאפי' היס ספס . ספי'קא דרננן הוא דכ"י  
 קייל' דוח' . ואפי'נ דלגבי קיס כפי'נ כפי'נ ספיר' מיקרי לעיין לאו  
 דעלס על מחכרו בו שאפי' טימס כל שהוא כדי חניח' לפורן לאסור'  
 דלחוח' ס"ק חולין' נ' פגימות' כן . שאני' החס דאי קרל ולכתוב  
 ונלס ממנו לאו כספרי' . ופסחסי' כדללו על שממו אפילו ספיר'  
 כמקלח אפי' דליף ביה' . וח' החס מיי'י כסונס אח ספסל' כסכין  
 ס"ר